

Jongens van adel in de Middeleeuwen:

Kinderen van adel mochten tot hun zevende jaar spelen. Jongens speelden vaak met loden soldaatjes of houten paardjes. Ook deden ze spelletjes, zoals blindemannetje.

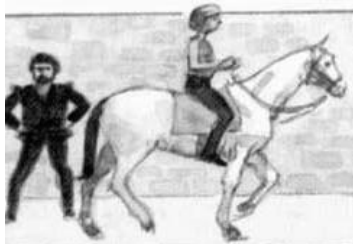
Verder hielpen ze mee in het huishouden en kregen les. De rentmeester of een monnik leerde ze bijvoorbeeld allerlei wetten en regels die je moest weten om een landgoed te beheren. Mensen van adel leerden meestal nog niet lezen of schrijven. Dat lieten ze over aan de monniken in de kloosters. Er waren ook maar weinig boeken. Elk boek werd namelijk met de hand geschreven.

Daarna moesten ze zich voorbereiden op hun leven als landheer en/of ridder. Veel jongens werden dan page. Ze gingen dan in dienst bij een andere landheer. Soms was dat ver van huis.

Een page moest allerlei karweitjes opknappen. Hij moest bijvoorbeeld de vrouwe helpen. Ook moest hij goede manieren leren. Aan tafel moest een page wijn schenken en de gasten bedienen. Paarden verzorgen en wapens leren gebruiken hoorde ook bij zijn taken.

Als een jongen 15 was, werd hij "schildknaap" of "jonker". Hij moest nu de wapens van de kasteelheer verzorgen.

Verder moest hij goed leren paardrijden.

Hij moest ook leren omgaan met het grote slagzwaard en de lans.

Pas als hij een jaar of 20 was, kreeg hij zijn eigen wapens.

Hij hielp zijn heer met het aantrekken van zijn harnas als de heer naar een toernooi ging of ten strijde trok.

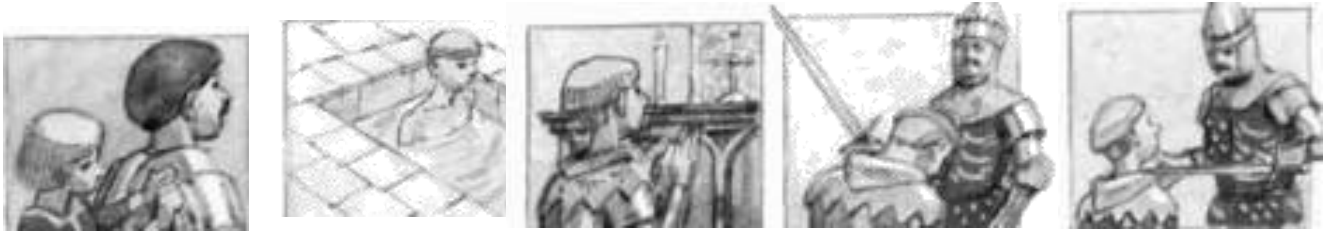
Een schildknaap of jonker moest ook vechten aan de zijde van zijn heer.

Als hij had bewezen dat hij dapper was, kon een schildknaap na een aantal jaren tot ridder geslagen worden.

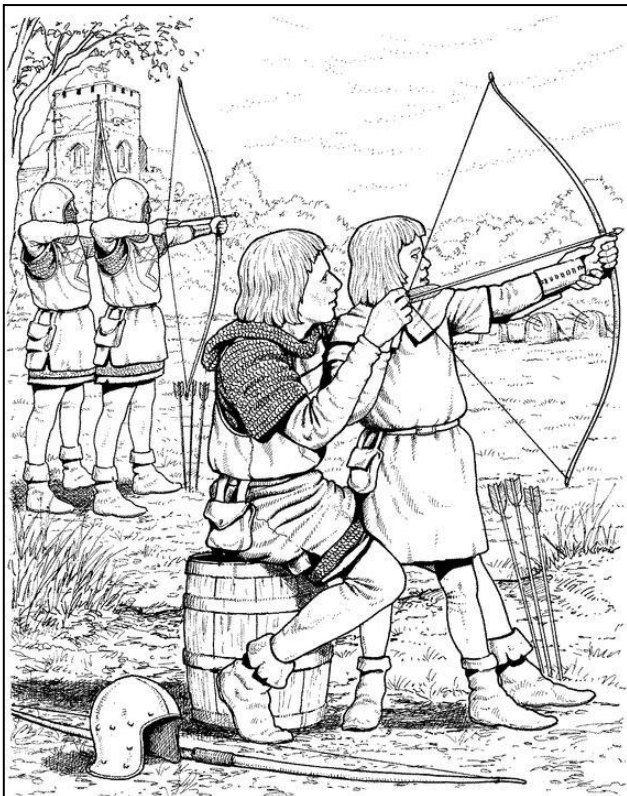
Als iemand tot ridder werd geslagen ging daar een heel ritueel aan vooraf:

- Eerst moest hij in het bad. Daarna werd hij gekleed.
- Dan ging hij naar de kapel om een hele nacht te waken en te bidden.
- De volgende morgen zegende een priester het zwaard van de schildknaap.
- Eerst moest de nieuwe ridder dan beloven dat hij voor zijn heer zou vechten en de armen zou beschermen.
- Hij knielde voor zijn heer. Deze legde dan het zwaard op zijn schouders en verklaarde dan dat hij ridder was.
- Hij mocht dan een zwaard en gouden sporen dragen als tekens van het ridderschap. Hij had zijn sporen dus verdiend.

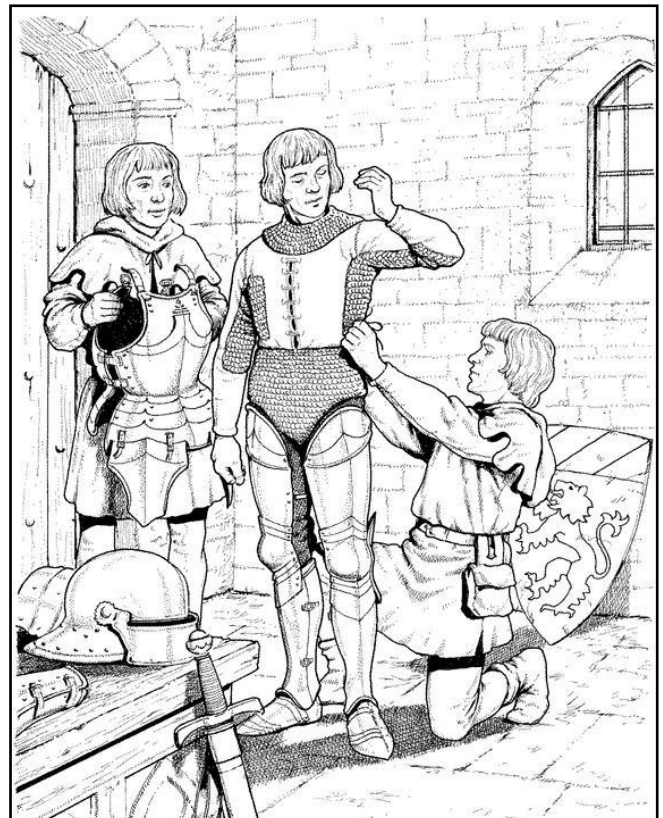
Van schildknaap tot ridder

Als een kind nog in de wieg lag werd er vaak al beslist met wie dat kind later zou trouwen. Alleen als iemand van adel veel grond bezat, had hij ook macht. Daarom probeerden edelen hun macht en grond uit te breiden door hun kinderen te laten trouwen met iemand die uit een belangrijke, rijke familie kwam. Om die reden werd dat al vroeg geregeld. Veel jongens waren al zo rond hun veertiende jaar getrouwd.

jongen leert schieten met pijl en boog

schildknaap helpt heer met aantrekken harnas